

KULESLAW

VYBRANÉ LISTY ZE SALÁTU PATRIARCHÁTU

HUDEBNÍ
NAUŠKA

Kuleslaw

Vybrané listy ze salátu patriarchátu

Jaro, to je samá sláva žen:

Mezinárodní den žen - oslava mužské kreativity v podobě oduševnělých přáníček na fejsbůčku...

Velikonoce - nejoblíbenější tradice roku alias oslava plodnosti seřezáním opilcem...

..ale jak smysluplně strávit ten trudný čas mezi samou tou lákavou oslavou?

Nezoufejte, ctěné ženy, připravili jsme pro vás a vaše pobavení vystoupení s hudbou!

Vybrali jsme několik listů ze salátu Pé jako patriarchátu v podobě populárních (a někdy překvapivě zakuklených) feministických písní.

Vybrali jsme písně, jejichž tvůrčí rodiče se rozhodli zábavnou formou a z různých stran přinést vhled do pochybně definovaných světů mužů a žen.

Přejeme si, aby nám spořádání tohoto písňového salátu pomohlo odhalit Pé v celé jeho všeobjímající nahotě a utvořilo nám tak prostor pro oslavu velikosti žen, které mu tváří v tvář a zároveň v jeho područí musí denně čelit.

List 1. Ujistění: Muž je číslo 1!

Muž neustále čelí problémům světa a především tvrdé konkurenci. Soutěží na poli pracovním, sportovním, politickém i osobním. Bojuje o prvenství v čemkoliv a z něj plynoucí slávu a moc.

Neustálý boj je pochopitelně velmi vyčerpávající fyzicky, ale hlavně psychicky – žádá si intenzivní podporu nesoutěžícího okolí. A tu se Ženě otevírá milá příležitost účastnit se klání v roli podporovatelky!

Následující chvalozpěv necht' bojem provází všechny muže na pochybách! Píseň je názorným příkladem toho, jak se Žena dokáže hrdinně zhostit nelehkého úkolu podpory, kdy neváhá vychválit všechny mužské kvality: hruď, vousy i gesta, a ujistit tak šampióna, že na TO má.

Jsi růží mezi muži, holkám dech se úží,
mají husí kůži, když jdeš blíž.
Ta hruď, ten zrak, ty vousy, holky vlasy rvou si,
navzájem se rdousí, ty to víš!

Gm7 | B
Gmi | Es B
Gm7 | B
Es7 | Fsus4

Jsi jediný ze sta, jsi do ráje cesta,
jsi z jiného těsta, mezi muži klenot.
Ten šarm a ta gesta, jsi ozdobou města,
jsi jediný ze sta, mezi muži klenot.

B6 | F#maj
F#maj | B
B | F#maj
F#maj | B

Jsi mistr slov a tance, extra elegance,
nejkrásnější šance, když jdeš blíž.
Jsi král hercové hlášky, sprintér bez překážky,
věčně bez porážky, ty to víš!

Jsi jediný ze sta...

Supr muž, supr muž, 4 3 2 1 už.
Supr muž, supr muž, a ty holka slzy suš.
Supr muž, supr muž, do srdcí už vniká nůž.
Supr muž, supr muž, 4 3 2 1 už.

B | Gmi | Cm7 | F7

Jsi jediný ze sta...

Jsi mužem č. 1, růže koncem ledna,
a skála nedohledná, když jdeš blíž.
Jsi fotka z magazínů, první z manekýnů,
vývar z cukerínu, ty to víš!

Jsi jediný ze sta...

List 2. Lehkost: Jak snadné je ve světě mužů žít!

Však nejen slovem chvály lze Muže podpořit, odlehčit mu je záhodno také činem reproduktivním!

Žena, porobený lid i matka Země tak spojují své síly, krmí, napájí a oblažují Mužovy smysly a odměnou jim je pohled na jeho spanilou plavbu. Plavbu oplývající lehkostí, nepřátelskému okolí navzdory.

Nezatížen podřadnou (racionálně outsourcovanou) prací totiž může Muž najít chvíli klidu, věnovat se například jachtingu a při tom z kapitánského můstku pozorovat, jak je svět, jenž řádně obhospodařuje, v pořádku.

Když ti vítr napne plachtu,
když ti plachta popožene jachtu,
když ti jachtou jízda dodá klid.

Gmaj7 | Cmaj7 | Gmaj7 | Cmaj7
Gmaj7 | Cmaj7 | Am | C
Am | C | Gmaj7 | Cmaj7 | Gmaj7 | Cmaj7

Když ti květy kosa kosí,
když ti květy dívka k nosu nosí,
když ti rosy kapku dává pít.

Gmaj7 | Cmaj7 | Gmaj7 | Cmaj7
Gmaj7 | Cmaj7 | Am | C
Am | C | Gmaj7 | Cmaj7

Jak snadné je žít, snadné je žít.

Es | Gmaj7 | Cmaj7 | Gmaj7 | Cmaj7
Es | Gmaj7 | Cmaj7 | Gmaj7 | Cmaj7

Když ti vítr napne plachtu...

Když ti Země zrno dává,
když ti zemi v zrno obdělává
porobený, zemědělný lid.

Jak snadné je žít, snadné je žít.

Když ti vítr napne plachtu...

Když se trubka plní vzduchem,
když se vzduchem protroubí tvým uchem,
když ti trubač trubky tříbí cit.

Jak snadné je žít, snadné je žít.

Když ti osud tvé dny sčítá,
když je sčítá, a pak odečítá,
když si tě Bůh k sobě nechce vzít.
Jak snadné je žít, snadné je žít, snadné je žít?

List 3. Rozdělení rolí: Ó, náš pán!

Spravedlivý Muž samozřejmě práci Ženy dobře vidí. Chápe se bez zbytečných cavyků své předurčené role a nezdráhá se Ženu odměnit – tu jí dopřeje svou přízeň, tady jí pomůže vnést do chaotického dne řád, jindy se nespoután nechává milovat.

Jistě, že je Muž soutěží, jachtingem a sledováním světa v pořádku velmi zaneprázdněn, a musí tak - často bez vysvětlení a k nemalému znepokojení Ženy - svou blízkost mezi ni a vznešené povinnosti dělit.

Takové chvíle jsou však jen malou skvrnkou na jejich jinak vzájemně prospěšném vztahu. V něm Muž číslo jedna s lehkostí jemu vlastní, bez zaváhání a odsudku zahání Ženinou úzkost a přirozeně a nezištně zaujímá zodpovědnou roli „pána domu“.

Jak vzácný dar mi byl dán,
dar přízně tvé, jsi můj pán.
Co dám ti já? Jen úzkost mám.
Mě soudit smíš, jsi můj pán.

C | F | C | F
C | F | C | A7
Dm | Fm | C | D9
C | G | C | F

Jen blízkost svou mi dál přej.
Prý nebyl ráj, já znám jej.
V tvém náručí se skví ten lán,
ty vládneš jím, jsi můj pán.

Stůňu z tvých věčných odchodů.
Kam zas šels? Kam? A z jakých důvodů?
Odpusť mým hrozným představám,
při kterých i dýchat přestávám.

C | C
C | Dm7
Dm7 | Bmaj7
Am | Em

Pokaždé, když se mi vracíš,
procitám, jsem v bezpečí.
Pochybnost i stesky jsou ty tam,
oči tvé mě přesvědčí.

G# | Bm7
Bm7 | G#
C | D9
Dm7 | G

Mým dnům, jak jdou, jsi dal řád.
Čím jsem ti já, chci dál znát.
Mnou nespoután, mnou milován,
buď vůle tvá, jsi můj pán.

List 4. Hodnoty: Víno, ženy a zpěv slavíků!

Spanilá plavba Muže číslo jedna, jenž - s lehkostí a zároveň zodpovědností a silou pána - bdí nad světem v pořádku, je samozřejmě opřena o silné a vznešené hodnoty.

Pomineme-li hodnoty, jež Muž sám pilně a neúnavně svou ~~existenci~~ prací vytváří a přispívá tak k Růstu všeobecného štěstí, může se opřít o svatou trojici: víno, ženy a zpěv (Pozor, neplést s dekadentními sexem, drogami a rockenrollem, na které shlíží gentleman s oprávněným despektem!). Slovní vyjádření těchto klíčových hodnot je pochopitelně symbolické, rozsah tohoto textu nám však naneštěstí neumožňuje se jejich významu zevrubně věnovat. O tom, že jistě nejde o chlást, pich a juchání, se však není třeba dlouze rozepisovat.

Následující píseň je Mužovou oslavou této těžko zvrátitelné hodnotové trojnožky, která nám dává nahlédnout do hloubi a komplexnosti jeho duše a prožívání, a která obnažuje pilíře, na nichž Muž staví chrám svého snažení.

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocené tváře.
Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

Am | E7
E7 | Am

Nebe je modrý a zlatý,
Ženy krásný a cudný,
Mantily, sváteční šaty,
Oči jako dvě studny...
Zmoudřel jsem stranou od lidí,
Jsem jak ta zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

A
Dm | Am
E7 | Am

Žízeň je veliká...

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

Žízeň je veliká...
Žízeň je veliká...

List 5. Emancipace: Úspěch a čaňčání...?

Není to vždy totéž, když dva dělají totéž...a chceme vlastně, aby to vůbec dělali?

Ono se to může zdát, jako úspěšná a tudíž správná cesta: jen si tak lechce plout světem nástrah, práci racionálně outsorcovat, vznešeně u toho vypadat a nechat se oslavovat za uvedení světa do pořádku. Může se to pak zdát i jako správná cesta pro správnou Ženu: jen ať vzor Muže napodobí, svůj obraz pro publikum načančá, obklopí se statusovými symboly a uvěří své vlastní důležitosti!

V úspěchu si pak s Mužem rovna býti může!

Však běda, jak bláhová a rovnostářské pravdě vzdálená je taková plytká představa emancipace Žen do světa Mužů!

...ale divily byste se, jak často se žena i s dobrým úmyslem v pochybném vzoru Muže zhlídne, a jak je svým okolím v jeho napodobování ještě povzbuzována a někdy i za vzor ostatním dávána...

Však posuďte samy, jak na vás působí snažení takové „načančané a nafrčené princezny“, jež se po vzoru Muže vlády chopí a jejíž ambice nutně končí u pokusů „udělat hačí“ a nechat si za to od světa „rukama zatleskat“.

Rumělku ve tvářích,
ležím v polštářích,
to mě právě baví.
Nic mě netíží,
jen si prohlížím,
všechny šperky co mám.

G
C | D | G | G
C | D | G | G
C | D | G | Em
C | D | G | G

Jen já, jen já - o mě tu kráčí,
jen já, jen já, jsem princezna tvá.
Ta která udělá hačí
a k vladaření jí stačí,
když se načančá, když se načančá,
když se načančá.

D | C | G | G
D | C | G | G
C | D | G | Em
C | D
G | G

Tak svět mi radosti chystá
a v kramflecích jsem si jistá,
když se načančám, když se načančám,
když se načančám.

Po drahých kobercích,
chodit ve špercích,
to mi zkrátka sluší.
Hosty přijímám,
jen se zajímám,
copak ušít si dám.

A svět mi rukama tleská,
jsem roztomilá a hezká,
když se načančám, když se načančám,
když se načančám.

Čím je to čím,
že spím-li či bdím,
tak stále jsem švarná.
Příčinu znej,
já ze všech jsem nej,
že na sebe dbám.

Ať projdu zámkem či smrčím,
jsem dokonalá a frčím,
když se načančám, když se načančám,
když se načančám.

Jen já, jen já...
Jen já, jen já...

Když se načančám, Heidi, děvčátko z hor, rychle přejímá městské manýry a nebojí se zeptat: Co takhle svatba, princí?

List 6. Láska: Ubavím tě a dej mi!

Silnější pes....miluje. Mezi nejtvrďší boje ve světě Mužů patří ty na bojišti lásky.

Lapen v pasti „romantické,, představy lovu, dobývání nebo výhry nad ubožáky, chrastí Muž svými zbraněmi lásky, zatímco lovené ženy zděšeně prchají, dobývané ženy se schovávají za hradbami a ženy-trofeje se třpytí a ledově chladí.

Doby, kdy bylo možné vítězství v tomto boji uchvátit silou, už jsou našťestí téměř pryč. Vynalézavost Muže je však obdivuhodná, a tak se na kolbišti - bohužel - objevuje smrtonosná zbraň zábavy a vtípu.

Obdiv patří všem ženám za to, že - se záměrem neranit baviče - zvládají na tváři vyloudit alespoň křečovitě-shovívavý úsměv při pohledu na zadek pro srandu (!) dřeny o holou skálu.. Obzvlášť obdivuhodné je pak to, že celou situaci důstojně zvládají navzdory vědomí, že na konci celé šou je čeká ošmatlávání „vlásků“ a doživotí „na sedm západů“ v katalogovém domku s bazénem, grilem a trampolínou někde na periferii naší krásné země.

Zpověď bodrého srandisty vykresluje celý (i)rituál v nepříjemně realistických barvách..

Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
co podporujou dobrou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu, aů.

Am | Am | Am | C
Am | Am | G | E7
Am | Am | D | Dm
Am | E | Am | Am

Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

G
C | C | E | E
Am | F | C | G
C | C | E | E
Am | F | C | E7

Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, aů.

Má drahá, dej mi víc...

Nejlepší z těch divnejch nápadů...

Dej mi víc své lásky! Za odměnu tě pohladím a pak zamknu na sedm západů na Olympicu, páč je to tam boží! Tvůj Pé.

List 7. Život na vrcholu: Někdo si dá na zobák..

Ambice Muže ve světě a boji – jak již bylo zmíněno – nutně míří ke hvězdám. Jak by také ne, když Muž od mala ví, že jsou na něj ostatní krátkí. Takovéto umístění Muže na pomyslný vrchol je pro něj však spíše danajským darem, který předznamenává jeho život v samotě a v neustálé obavě, z toho, že si dá „na zobák“.

V následujícím deníkovém záznamu jisté vypočítavé ženy jsou posměšně zachyceny pokusy mladého muže naplnit předurčené ambice. Můžeme v něm sledovat jeho snahy o navázání romantického vztahu – ke cti mu budiž, že to nezkouší vtipem, ale jde na to jako drsňák s cigárem křížený s romantikem-astrologem. Není mu to však nic platné a posměchu se nevyhne – příliš pohroužen do své role totiž zapomíná na cíl setkání (svlékání) a iniciativu v této věci za něj potupně přebírá s patřičným opovržením žena. Mladý muž se dále snaží milovanou ženu zahrnout množstvím movitých i nemovitých statků, přičemž ona už vypočítavě myslí na to, jak si bude za jeho zády užívat se zeleň udržujícím personálem. Jeho představu o společném životě pak žena rovnou bezostyšně označuje za rodinnou ponorku a celu. Není divu, že v situaci úplné dekonstrukce vnuknutých představ o ideálním soužití začíná mladík inklinovat k alkoholu. V nejtěžší chvíli však nepřichází ze strany zpřízněné duše porozumění, právě naopak, žena mladíka překvapivě opouští a ještě se baví tím, že celou dobu předstírala domácí puťku.

Deníkový záznam je smutným obrazem nešťastně definovaných rolí muže a ženy a z nich vyplývajících nenaplnitelných očekávání. V takovém světě si nakonec dají na zobák všichni...

Na ptáky jsme krátký,
na ptáky jsme malý páky,
je to tak, někdo si dá na zobák!

A | E
F#m | D
A | E A

V patnácti s prvním cigárem,
zahalil nám rande mlžným oparem,
z plnejch plic..a pak už s frájou nebylo nic..

A | A | H | D

Pak vytasil se s novou motorkou,
s barákem, s rodinnou ponorkou.
Říkám: Dík.. (Snad je v ceně zahradiček!)

..pak povídá: půjdeme do parku,
na letním nebi ukážu ti Polárku!
Říkám: Dík, ale snad abys mě radši svlík..

Leje metr piv a k tomu velké rum,
vybírám si daň za tuhle celu-dům.
Říkám: Dík....a čau, tady máš kapesník!

Muž, ten musí lítat ke hvězdám,
na každou výzvu musí přijít sám,
jen sám, jen sám, jen sám!

F#m | D | A
F#m | D | E
F# | G | E

Muž, ten musí lítat ke hvězdám,
svou těžkou kárku musí řídit sám,
jen sám, jen sám, jen sám!

Na ptáky jsme krátký,
na ptáky jsme malý páky,
je to tak? Smějeme se: kokodák!

A | E
F#m | D
A | E A

Na ptáky jsme krátký,
na ptáky jsme malý páky,
je to tak? Smějeme se: kokodák!

Na ptáky jsme krátký,
na ptáky jsme malý páky,
je to tak, všichni si dají na zobák!

List 8. Výš a dál!: ...neboj, jednou budem dál...

Však ono to jednou lidi přestane bavit...

Jednou budem dál,	F B F
jednou budem dál,	F B F
jednou budem dál,	F B A7 Dm
já vím.	G C G7 C C7
Jen Víru mít,	F B F
doufat a jít,	B C Dm
jednou budem dál,	F B F
já vím.	C7 F B F

Soutěž už jen v hrách...

Budeš se mít rád-a...

Každý sobě pán...

Nepadneš na zobák...

Všichni budem kvír...

Jednou přijde smír...

Jen Víru mít, doufat a jít,
Jednou budem dál, já vím.

NaZemi | nazemi.cz

Hudební Nauška | nazemi.cz/hudebni-nausika